

Svar:

Det overvejes ikke at foreslå ændringer i ikrafttrædelsesreglen i selskabsskattelovens § 35 K. Som nævnt i svaret på spørgsmål 8 er overgangsreglen kun relevant for ét gensidigt livsforsikringselskab, hvis aktiver må betegnes som ubetydelige i denne henseende.

Derudover er det min principielle opfattelse, at der ingen forbindelse er mellem et fradrag som det omhandlede og måden, det er finansieret på. Det er ikke og bør ikke være afgørende, om en hensættelse til fordel for forsikringstagerne sker på baggrund af beskattede indtægter eller ej.

Spørgsmål 12:

»Hvad er baggrunden for, at § 17, stk. 4, foreslås opretholdt, når denne bestemmelse ifølge ministerens besvarelse på udvalgets spørgsmål nr. 176 (Alm. del – bilag 342, folketingsåret 1989-90) kun bruges for to selskaber?

Hvad er baggrunden for, at netop disse to selskaber skal have skattefrihed for renter og lignende, jf. ovennævnte besvarelse?»

Svar:

Efter selskabsskattelovens § 17, stk. 4, kan skatteministeren fritage holdingselskaber helt eller delvis for beskatning, når deres eneste faktiske virksomhed er at eje eller administrere aktier i et bestemt andet selskab, hvori de ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen.

Det fremgår af min besvarelse af udvalgets spørgsmål 176 (Alm. del – bilag 342, folketingsåret 1989-90), at adgangen til bevillingsmæssig lempelse efter denne bestemmelse tager sigte på holdingselskaber, der er oprettet med det formål at bevare dansk indflydelse på ledelsen af datterselskaber, der er hjemmehørende her i landet.

Selskabsskattelovens § 17, stk. 4, kan således ikke anvendes som en almindelig lempelsesregel for holdingselskaber, der har andre indtægter ud over udbytte fra her i landet hjemmehørende datterselskaber, hvori de ejer mindst 25 pct. af aktierne.

Som jeg også anførte i svaret, mener jeg, at selv om reglen kun har været anvendt i stærkt

begrænset omfang, er det hensigtsmæssigt at bibeholde den mulighed, som reglen giver for at lempe i ganske særlige tilfælde.

På grund af reglerne om tavshedspligt kan jeg ikke nærmere kommentere de to konkrete sager.

Assurandør-Societetet har i en henvendelse af 25. januar 1991 (L 36 - bilag 1) opfordret til, at bundfradraget til gensidige forsikringsforeninger også bør gives til forsikringselskaber. Societetet har endvidere foreslået, at der indføres en regel, som giver forsikringsaktieselskaber, der udelukkende driver sygeforsikringsvirksomhed, mulighed for at blive fritaget for beskatning på samme måde som gensidige forsikringsforeninger, der udelukkende driver sygeforsikringsvirksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Hertil bemærkes:

Gensidige forsikringsforeninger består i høj grad af små og lokale foreninger, for hvem en aktieselskabsbeskatning kan være meget tyngende. Tilsvarende synes ikke at gøre sig gældende for de forsikringsforeninger, der lader sig omdanne til aktieselskaber, eller for allerede eksisterende forsikringsaktieselskaber. Der synes derfor ikke at være baggrund for en udvidelse af bundfradragetsreglen.

Hvad angår dispensationsreglen i forslaget § 2, nr. 1, har det været hensigten at begrænse undtagelsen mest muligt, således at der kun kan ske fritagelse, hvis der er tale om en gensidig forening, der udelukkende driver sygeforsikringsvirksomhed. Når det er fundet rimeligt at undtage sygeforsikringen »danmark«, skyldes det, at denne gensidige forsikringsforening kan siges at varetage en speciel samfundsgavnlig opgave.

Dertil kommer, at denne forsikringsforening virker på en måde, der efter det oplyste adskiller sig fra andre sygeforsikringsvirksomheder, f.eks. ved refusion af en del af de faktiske udgifter uafhængigt af den indbetalte præmie.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke udelukker, at andre sygeforsikringsvirksomheder kan undtages for beskatning. Det er blot en forudsætning, at de etableres som gensidige forsikringsforeninger.